

**ეთიკის კომისიის
გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა
დისციპლინური დევნის აღძვრაზე უარის თქმის თაობაზე**

მეორე დისციპლინური კოლეგიის შემადგენლობა:

კოლეგიის თავმჯდომარე: თორნიკე ბაქრაძე

კოლეგიის წევრი: მარიკა არევაძე

კოლეგიის წევრი: კონსტანტინე გელაშვილი

საჩივრის ავტორი: ლ. ხ.

საჩივრის კომისიაში შემოსვლის თარიღი: 02.05.2018

საჩივრის რეგისტრაციის ნომერი: 056/18

ადვოკატი, რომლის მიმართაც არის საჩივარი შემოტანილი: ადვოკატი ა. გ. /სიითი№.../
სპეციალიზაცია - საერთო

საჩივრის მოთხოვნა: ადვოკატ ა. გ.-სთვის „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულებით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობის დაკისრება

I აღწერილობითი ნაწილი:

1. საჩივრის ავტორის პოზიცია:

1.1. 2018 წლის 02 მაისს საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიას საჩივრით მომართა ლ. ხ.-მა და მოითხოვა ადვოკატ ა. გ.-სთვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება. 2018 წლის 24 იანვარს ლ. ხ.-მა გააფორმა მინდობილობა ადვოკატების ე. მ.-ისა და ა. გ.-ს სახელზე, რომლებსაც უნდა ეწარმოებინათ შეთანხმების შესაბამისად, საჩივრის ავტორის ადმინისტრაციული საქმე.

1.2. საჩივრის ავტორმა ჰონორარის სახით ადვოკატებს ე. მ.-სა და ა. გ.-ს გადაურიცხა 1500 (ათას ხუთასი) ლარი. ლ. ხ.-ის განმარტებით, ადვოკატები არაფერს აკეთებდნენ მის საქმესთან დაკავშირებით, მათ შორის ის უკავშირდებოდა ადვოკატ ა. გ.-ს, იმ მიზნით, რომ მიეღო ინფორმაცია საქმის მიმდინარეობის თაობაზე, თუმცა „გაურკვეველ პასუხებს“ იღებდა. საჩივრის ავტორი ადვოკატ ა. გ.-სთან დაკავშირებით უთიებს, რომ „ბოლოს ძალიან შევაწუხე და მოვთხოვე განცხადება დაეწერა და შიგ ჩაეწერა წერილობით მაცნობეთ“, რის შემდგომაც ადვოკატი იძულებული გახდა რაღაც გაეკეთებინა.

- 1.3. ადვოკატმა ა. გ.-მ 2018 წლის 27 მარტს ლ. ხ.-ის საქმის თაობაზე განცხადებით მიმართა საჯარო რეესტრს, რის თაობაზეც 2018 წლის 02 აპრილს უკვე პასუხი მზად იყო, თუმცა ამის თაობაზე მხოლოდ საჩივრის ავტორი დაინტერესდა.
- 1.4. საჩივრის ავტორის განმარტებით, იმ საქმესთან დაკავშირებით, რომელიც გადაცემული იყო თელავის რაიონულ სასამართლოში განსახილველად, სხდომა ჩაინიშნა 06 თებერვალს. საჩივრის ავტორის განცხადებით, ვინაიდან იგი თავად ვერ ახერხებდა წასვლას, ენდო მისი ადვოკატების სიტყვას იმასთან დაკავშირებით, რომ ე. მ. და ა. გ. თავად დაესწრებოდნენ სასამართლოს სხდომას. საჩივრის ავტორი დაუკავშირდა ადვოკატ ე. მ.-ს, რომელმაც უპასუხა, რომ ისინი ჩავიდნენ თელავში, მაგრამ სასამართლოში უთხრეს, რომ დაავიწყდათ, სასამართლო სხდომის ჩანიშვნის თაობაზე, რის შემდგომაც საჩივრის ავტორს გაუჩნდა საფუძვლიანი ეჭვი იმის შესახებ, რომ ადვოკატები ა. გ. და ე. მ. არაფერს აკეთებდნენ, მოატყუეს ის და თელავში არ დაესწრნენ 2018 წლის 06 თებერვალს გამართულ სასამართლოს სხდომას.
- 1.5. საჩივრის ავტორის განცხადებით, ის დარწმუნდა რომ ა. გ.-სა და ე. მ.-ს მისთვის „არანაირი საადვოკატო მომსახურება არ გაუწევია“, რის შემდგომაც 2018 წლის 26 აპრილს საჩივრის ავტორმა გააუქმა ადვოკატების მიმართ გაცემული მინდობილობა და მოითხოვა გადახდილი ჰონორარის ნაწილის 1200 (ათას ორასი) ლარის დაბრუნება.

2. ადვოკატის პოზიცია:

- 2.1 ადვოკატ ა. გ.-მ 2018 წლის 15 მაისს წარმოადგინა წერილობითი ახსნა-განმარტება. 2018 წლის 26 ივნისს საპროცესო კოლეგიის სხდომაზე ადვოკატმა წარმოადგინა ზეპირი ახსნა-განმარტება.
- 2.2 ადვოკატის განცხადებით, საადვოკატო მომსახურების მიღების მიზნით, 2018 წლის 24 იანვარს ლ. ხ.-მა გაუფორმა მინდობილობა მას და ადვოკატ ე. მ.-ს თელავის რაიონულ სასამართლოში ადმინისტრაციული საქმის №3/XXX-XX საწარმოებლად და ასევე მიწის ნაკვეთის გაფორმებასთან დაკავშირებით - საჯარო რეესტრში სარეგისტრაციო წარმოებაში წარმომადგენლობის განსახორციელებლად.
- 2.3 ადვოკატ ა. გ.-ს განმარტებით, საჩივრის ავტორმა ე. მ.-ის ანგარიშზე ჩარიცხა 1500 (ათას ხუთასი) ლარი, რაც წარმოადგენდა ორივე ადვოკატის მომსახურებისათვის განკუთვნილ ჰონორარს და დანიშნულებაში მიუთითა „საადვოკატო მომსახურების საფასური“.
- 2.4 ადვოკატის განცხადებით, ის და ადვოკატი ე. მ. საჩივრის ავტორის საქმეში ჩაერთნენ მაშინ, როდესაც პირველი საქმის განხილვა უკვე მიმდინარეობდა თელავის რაიონულ სასამართლოში, ხოლო მეორე საქმეზე, რომელიც ეხებოდა სასოფლო-სამეურნეო მიწის ნაკვეთის რეგისტრაციის საკითხს, ჩაერთნენ მაშინ, როდესაც უკვე დაწყებული იყო ადმინისტრაციული წარმოება საჯარო რეესტრში.
- 2.5 ადვოკატ ა. გ.-ს განცხადებით, მან ადვოკატ ე. მ.-სთან ერთად შეისწავლა თელავის რაიონულ სასამართლოში განსახილველი საქმე და შეიმუშავეს შესაბამისი პოზიცია. ადვოკატები ჩავიდნენ თელავის რაიონულ სასამართლოში იმ მიზნით, რომ დასწრებოდნენ საჩივრის ავტორის საქმეზე №3/XXX-XX ჩანიშნულ სხდომას, მაგრამ მოსამართლის თანაშემწემ განუმარტათ რომ სხდომა არ გაიმართებოდა.

2.6 ადვოკატის განმარტებით, ის გაეცნო ლ. ხ.-ის განცხადების საფუძველზე მიწის ნაკვეთის გაფორმებასთან დაკავშირებულ სარეგისტრაციო წარმოებას. ადვოკატმა ა. გ.-მ 2018 წლის 27 მარტს საჯარო რეესტრს მიმართა განცხადებით სარეგისტრაციო წარმოებასთან დაკავშირებით, რის საფუძველზეც მოითხოვა სარეგისტრაციო წარმოების გაჭიანურების მიზეზებზე წერილობითი პასუხის გაცემა და სარეგისტრაციო წარმოებასთან დაკავშირებით შემაჯამებელი გადაწყვეტილების მიღება. ადვოკატის განმარტებით, აღნიშნული განცხადების საფუძველზე საჯარო რეესტრმა მიიღო გადაწყვეტილება მედიაციის დანიშვნის თაობაზე.

II სამოტივაციო ნაწილი

3. ფორმალური წინაპირობების შემოწმება:

3.1 ადვოკატი ა. გ. არის ს.ს.ი.პ. „საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის“ წევრი /სიითი №..../ სპეციალიზაცია - საერთო. ადვოკატის ს.ს.ი.პ. „საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის“ წევრობა არ არის შეჩერებული, ასევე ადვოკატი არ არის გარიცხული ს.ს.ი.პ. „საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციიდან“.

3.2 ლ. ხ.-მა ეთიკის კომისიას საჩივრით მომართა 2018 წლის 02 მაისს.

3.3 სადავო ქმედება ხორციელდება 2018 წელს. „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის 32-ე მუხლის მე-2 პუნქტის საფუძველზე არ არის გასული დისციპლინური დევნის აღძვრისთვის დადგენილი ხანდაზმულობის ვადა - 5 წელი.

4. შემაჯამებელი დასკვნა

საპროცესო კოლეგიას მიაჩნია, რომ ადვოკატ ა. გ.-ს მიმართ არ უნდა აღიძვრას დისციპლინური დევნა, რადგან მოცემულ შემთხვევაში, არ არსებობს „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის 32-ე მუხლითა და „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულების 30-ე მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური დევნის აღძვრის საფუძველი.

5. სამართლებრივი შეფასება:

5.1 საჩივრის ავტორის პრეტენზია გამოიხატა შემდეგში: ადვოკატ ა. გ.-ს არანაირი საადვოკატო მომსახურება არ გაუწევია, მათ შორის არ აწარმოა საქმე საჯარო რეესტრში და თელავის რაიონულ სასამართლოში, საჩივრის ავტორს არ აწვდიდა სათანადოდ ინფორმაციას საქმის მიმდინარეობის თაობაზე.

5.2 საპროცესო კოლეგიამ იმსჯელა ადვოკატის მხრიდან შემდეგი ნორმების შესაძლო დარღვევის თაობაზე:

„ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის „ა“ ქვეპუნქტი, რომლის მიხედვით, „ადვოკატი ვალდებულია კეთილსინდისიერად შეასრულოს პროფესიული ფუნქციები“.

ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-8 მუხლის მე-5 ნაწილის მიხედვით: „ადვოკატმა კვალიფიციურად და კეთილსინდისიერად უნდა მისცეს რჩევა კლიენტს და განახორციელოს წარმომადგენლობა“.

ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-8 მუხლის მე-6 ნაწილის მიხედვით: „ადვოკატმა კლიენტს მასთან შეთანხმებული წესით უნდა მიაწოდოს ინფორმაცია მასზე მინდობილი საქმის მსვლელობისა და საქმის წარმოების მოსალოდნელი ხარჯების შესახებ“.

- 5.3 ეთიკის კომისია აღნიშნავს, რომ წარმომადგენლობითი უფლებამოსილების განხორციელებისას ადვოკატის ვალდებულება-დაიცვას კლიენტის ინტერესები, წარმოიშობა მხარეებს შორის გაფორმებული ხელშეკრულების საფუძველზე, რომელიც საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის თანახმად, შეიძლება დაიდოს როგორც წერილობითი, ასევე ზეპირი ფორმით. ადვოკატ-კლიენტის ურთიერთობის დაწყების მომენტიდან ადვოკატს წარმოეშობა ვალდებულება კლიენტს შეთანხმების შესაბამისად გაუწიოს საადვოკატო მომსახურება და იმოქმედოს ეთიკური ვალდებულებების დაცვით.
- 5.4 კვალიფიციური და კეთილსინდისიერი წარმომადგენლობის ვალდებულებასთან მჭიდროდაა დაკავშირებული კლიენტის ინფორმირების ვალდებულება. ადვოკატის მოვალეობაა კლიენტს მასთან შეთანხმებული წესით პერიოდულად მიაწოდოს სრული და სწორი ინფორმაცია, რაც უკავშირდება მისი საქმის წარმოებას. მათ შორის უნდა გააცნოს საქმესთან დაკავშირებით მიღებული ინფორმაცია/დოკუმენტები.
- 5.5 მოცემულ შემთხვევაში, მხარეთა მიერ წარმოდგენილი პოზიციების მიხედვით ირკვევა, რომ ადვოკატებს ე. მ.-სა და ა. გ.-ს უნდა ეწარმოებინათ საჩივრის ავტორის ადმინისტრაციული საქმე. საჩივრის ავტორი უთითებს, რომ ადვოკატ ა. გ.-ს „არანაირი საადვოკატო მომსახურება“ არ გაუწევია მის საქმესთან დაკავშირებით. ადვოკატი არ იზიარებს საჩივრის ავტორის პოზიციას და აღნიშნავს, რომ ის ადვოკატ ე. მ.-სთან ერთად აწარმოებდა ლ. ბ.-ის საქმეს, მათ შორის ის გაეცნო საქმის მასალებს და საჯარო რეესტრში წარადგინა წერილობითი განცხადება სარეგისტრაციო წარმოებასთან დაკავშირებით.
- 5.6 განსახილველ შემთხვევაში, საპროცესო კოლეგია აღნიშნავს, რომ ეთიკის კომისიაში წარმოდგენილი საქმის მასალების მიხედვით, ადვოკატმა ა. გ.-მ შეასრულა შესაბამისი იურიდიული მოქმედებები ლ. ბ.-ის საქმესთან დაკავშირებით, მათ შორის 2018 წლის 27 მარტს წერილობითი განცხადებით მიმართა საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს სარეგისტრაციო წარმოების გაჭიანურების მიზეზების თაობაზე და მოითხოვა გადაწყვეტილების მიღების დაჩქარება (განცხადება, ს.ფ.41). ადვოკატმა ა. გ.-მ წერილობითი განცხადებით მიმართა თელავის რაიონულ სასამართლოს ლ. ბ.-ის სარჩელთან დაკავშირებულ საქმეზე სანოტარო მინდობილობის დართვის თაობაზე, (2018 წლის 02 თებერვლის განცხადება, ს.ფ.45).
- 5.7 საჩივრის ავტორი უთითებს, როდესაც უკავშირდებოდა ადვოკატ ა. გ.-ს ის „გარკვეულ პასუხებს“ ვერასოდეს იღებდა საქმის მიმდინარეობის თაობაზე. მოცემულ შემთხვევაში, არ დასტურდება ის გარემოება, რომ ადვოკატი არასწორ და არასრულყოფილ ინფორმაციას აწვდიდა ლ. ბ.-ს, მათ შორის არ დადასტურდა საჩივრის ავტორის მიერ წარმოდგენილი პრეტენზია იმის თაობაზე, რომ მას მოატყუა ადვოკატმა ა. გ.-მ და მიაწოდა არასწორი ინფორმაცია სასამართლოს სხდომის

გამართვის თაობაზე. მოცემულ შემთხვევაში, საპროცესო კოლეგია აღნიშნავს, რომ ეთიკის კომისიაში ადვოკატმა წარმოადგინა სასამართლოს მიერ გამოცემული ცნობა, რომლის მიხედვით, „2018 წლის 06 თებერვალს ადმინისტრაციული სამართლის საქმე №3/XXX-XX არ იქნა განხილული მოსამართლე თ. კ.-ის ბიულეტენზე ყოფნის გამო“ (ცნობა,ს.ფ.34).

5.8 საჩივრის ავტორის მიერ წარმოდგენილი პრეტენზიის მიხედვით, მან ადვოკატ ა. გ.-ს მოსთხოვა მისთვის გადახდილი საადვოკატო მომსახურების ჰონორარის დაბრუნება.

5.9 საპროცესო კოლეგიამ იმსჯელა ადვოკატის მხრიდან შემდეგი ნორმის შესაძლო დარღვევის თაობაზე:

ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-8 მუხლის მე-15 ნაწილი: „კლიენტის ინტერესების დაცვის შეწყვეტისას ადვოკატმა კლიენტს უნდა დაუბრუნოს ყველა დოკუმენტი, ფულადი სახსრები ან სხვა ქონება, რომელიც კლიენტმა ადვოკატს გადასცა ან მიანდო წარმომადგენლობითი უფლებამოსილების განხორციელებისას ან რომელიც ადვოკატმა სასამართლოსგან, სხვა ორგანოსგან ან პირისგან მიიღო საქმის წარმოების პროცესში. კლიენტისთვის გადასაცემი თანხიდან ადვოკატს უფლება აქვს გამოქვითოს ურთიერთობის შეწყვეტამდე განხორციელებული მომსახურებისათვის მისაღები გასამრჯელო და გაწეული ხარჯი“.

5.10 ეთიკის კომისიამ 2016 წლის 16 სექტემბრის გადაწყვეტილებით, დისციპლინურ საქმეზე №038/16 ადვოკატის მიერ საადვოკატო მომსახურების მიღებასთან დაკავშირებით განმარტა, რომ „საადვოკატო მომსახურების საფასურს წარმოადგენს თანხა, რომელზეც ადვოკატი და კლიენტი წინასწარ თანხმდებიან გასაწევი იურიდიული მომსახურების სანაცვლოდ. შესაძლებელია ადვოკატ-კლიენტის ურთიერთობა დასრულდეს ერთ-ერთი მხარის ნების საფუძველზე, ადვოკატის მიერ შეთანხმებით ნაკისრი ვალდებულების სრულად შესრულებამდე. კლიენტის მიერ გარკვეული მოცულობის სამუშაოს გასაწევად გადახდილი შეთანხმებული ჰონორარი, არ მიიჩნევა ადვოკატის მიერ სამართლიანად გამომუშავებულად, თუკი ადვოკატმა ვერ განახორციელა საადვოკატო მომსახურება იმ მოცულობითა და ფარგლებში, როგორც ამას კლიენტთან შეთანხმება ითვალისწინებდა. იმ შემთხვევაში, როდესაც ადვოკატს კლიენტისგან მიღებული აქვს შეთანხმებული საადვოკატო მომსახურების საფასური სრულად, ხოლო მან ხელშეკრულების შეწყვეტის გამო ვერ შეძლო წარმომადგენლობის დასრულება, ადვოკატს უფლება აქვს მიღებული თანხიდან გამოქვითოს ურთიერთობის შეწყვეტამდე განხორციელებული მომსახურებისათვის მისაღები გასამრჯელო და გაწეული ხარჯი და ვალდებულია დარჩენილი თანხა დაუბრუნოს კლიენტს. აღნიშნული ეთიკური ვალდებულების დაცვა ემსახურება კლიენტის საუკეთესო ინტერესებს და ადვოკატის პროფესიულ სახეს, რომელიც თავისი ქმედებებით პატივისცემას უნდა აღძრავდეს კლიენტში და განამტკიცებდეს ადვოკატ-კლიენტის ურთიერთობას“.

5.11 ადვოკატის მიერ ურთიერთობის შეწყვეტამდე განხორციელებული მომსახურებისათვის მისაღები ჰონორარის გამოქვითვის საკითხთან დაკავშირებით, საქართველოს უზენაესმა სასამართლომ 2016 წლის 21 ნოემბერს საქმეზე დს-შ/17-16 განმარტა, რომ „იმ შემთხვევაში, როდესაც ადვოკატს კლიენტისაგან მიღებული აქვს შეთანხმებული საადვოკატო მომსახურების

საფასური, ხოლო წარმომადგენელმა, ხელშეკრულების შეწყვეტის გამო ვერ შეძლო წარმომადგენლობის დასრულება, ადვოკატს უფლება აქვს მიღებული თანხიდან გამოქვითოს ურთიერთობის შეწყვეტამდე განხორციელებული მომსახურებისათვის მისაღები გასამრჯელო და გაწეული ხარჯი, ხოლო დარჩენილი თანხა უნდა დაუბრუნოს კლიენტს. ადვოკატის პროფესიული ქცევის აღნიშნული სტანდარტი ემსახურება კლიენტის ინტერესებს და ადვოკატის ავტორიტეტის დაცვას, გამომდინარეობს ადვოკატის ვალდებულებიდან იმოქმედოს კლიენტის ინტერესებით, თავისი ქცევით პატივისცემას იწვევდეს კლიენტში“.

5.12 საჩივრის ავტორის პოზიციით, ვინაიდან ადვოკატებს - ე. მ.-სა და ა. გ.-ს მისთვის არ გაუწევია საადვოკატო მომსახურება, მოითხოვა ჰონორარის ნაწილის 1200 (ათას ორასი) ლარის დაბრუნება. მოცემულ შემთხვევაში, ადვოკატმა ა. გ.-მ წარმოადგინა მტკიცებულება, რის მიხევითაც დასტურდება, რომ ადვოკატებმა ე. მ.-მ და ა. გ.-მ გამოქვითეს ურთიერთობის შეწყვეტამდე განხორციელებული საადვოკატო მომსახურების თანხა საჩივრის ავტორის მიერ მიღებული ჰონორარიდან და დანარჩენი თანხის ნაწილი 1200 (ათას ორასი) ლარი დაუბრუნეს ლ. ხ.-ს (სალაროს შემოსავლის ორდერი №55/....., ს.გ. 46).

5.13 საპროცესო კოლეგია თვლის, რომ მოცემულ შემთხვევაში, არ არსებობს დისციპლინური დევნის აღძვრის საფუძველი.

III სარეზოლუციო ნაწილი

საპროცესო კოლეგიამ იხელმძღვანელა „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის „ა“ ქვეპუნქტით, ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-8 მუხლის მე-5, მე-6 და მე-15 ნაწილებით; „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულების მე-4 მუხლის მე-5 და მე-6 პუნქტებით, მუხლით, 27-ე მუხლით, 28-ე მუხლით, 30-ე მუხლის მეორე პუნქტით, 31-ე მუხლით, მე-40 მუხლის პირველი პუნქტით და გადაწყვიტა:

1. დისციპლინურ საქმეზე №056/18 ადვოკატ ა. გ.-ს მიმართ /სიითი№.../ არ აღიძრას დისციპლინური დევნა.
2. გადაწყვეტილების ასლი გაეგზავნოს მხარეებს.
3. საპროცესო კოლეგიის გადაწყვეტილება არ საჩივრდება.

კოლეგიის თავმჯდომარე:

/თორნიკე ბაქრაძე/

კოლეგიის წევრი:

/მარიკა არევაძე/

კოლეგიის წევრი:

/კონსტანტინე გელაშვილი/